

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ. — Κατεδιώκετό ποτε ἐν Ἀγγλίᾳ ἔμπορος τις ἐπὶ νοθεύσει πραγματειῶν, διότι ᾔθεν ἀνέμιξε τὸν καπνὸν μετ' ἄλλων φυτῶν. Ἀποδείξας ὅμως ὅτι οὔτε φύλλον καπνοῦ ὑπῆρχεν εἰς τὸ πωλούμενον εἶδος, ἀπελύθη παμφηρεῖ, διότι τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ νόμος δὲν προέβλεπε.

Εἰς τῶν περιωνυμωτέρων γάλλων μυθιστοριογράφων καὶ δραματοποιῶν, ὁ Ἀλέξανδρος Δυμᾶς, ἐσύνθεσε κατ' αὐτὰς δρᾶμα κατὰ τὴν μέθοδον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζεν Ὀρεστίας (Orestie). Ὁ συγγραφεὺς ἠκολούθησε τὸν Αἰσχύλον βῆμα πρὸς βῆμα. Παριστᾷ κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπανερχόμενον εἰς τὸ βασιλείον του, τὴν παρὰ τῆς Ἥλέκτρας καὶ τοῦ Ὀρέστου ἀναγνώρισιν αὐτοῦ, τὰς θλίψεις τῆς Κασσάνδρας, τὸν τρόμο τῆς Κλυταιμνήστρας, τὴν συνωμοσίαν τοῦ Αἰγίσθου, τὴν δολοφονίαν τοῦ μεγάλου ἀνακτος, τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Ὀρέστου, τὸν φόνον τῆς Κλυταιμνήστρας· ἔπειτα τὰς Εὐμενίδας ἐπερχομένας, τὴν δίκην τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τέλος τὴν δι' ἱλασμοῦ συγχώρησιν τοῦ Ὀρέστου, τοῦ ὁποῖου παριστᾷ τοιοῦτο-τρόπως τὸ δρᾶμα σχεδὸν ὅλην τὴν βίον. Καὶ ἡ σκηνὴ δὲ τοῦ θεάτρου (theatre de la Porte-Saint-Martin) ἐτροποποιήθη ἀρμοδίως, ὥς ἀπῆται ἡ παράστασις ἀρχαίας τραγωδίας ἑλληνικῆς. Ὁ Ἀγαμέμνων ἐφάνη ἐπὶ δέφνου ἐξευγμένον εἰς λαμπροὺς ἵππους· ὁ χορὸς λαμβάνει μέγα μέρος μεταξὺ τῶν περιπατειῶν τοῦ δράματος, αἵτινες, χάρις εἰς τὴν σπουδὴν τῶν κλασσικῶν συγγραφέων, ὑπάρχουσι στερεότυποι ἐν πάσῃ μνήμῃ. Ὁ Δυμᾶς ἠγωνίσθη ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Ἑλληνα τραγικὸν κατὰ τὸ ὕψος. Οἱ στίχοι του ἐπικινεῖνται πολὺ ὥς ἔχοντες εὖρος καὶ μεγαλοπρέπειαν ἀρχαϊκὴν. Ἄλλος ποιητὴς (ὁ Méry), ὅστις τὸ ἐσπέρας καθ' ὃ εἶχε δοθῇ ἡ πικράττατις παρευρέθη εἰς ἐκαῖνον τὸ θέατρον, ἔγραψεν εἰς μίαν τῶν παρισιανῶν ἐφημερίδων τὰς ἐντυπώσεις του μετ' ἐνθουσιασμοῦ πολλοῦ, οἷον συνέλαβον καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ θεαταί· λέγει δὲ ἐν τῷ τέλει τὰ ἐπόμενα.

« Εἰς τὴν παράστασιν ταύτην ἡσθάνθημεν ἐντελέστερον τὸ ἥρωϊκόν, τὸ γενναῖον πνεῦμα ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐμψυχούται ὁ θυμώδης ἐκεῖνος κόσμος, ὑπὸ τοῦ Δυμᾶ ἀναδοθείς εἰς τὸ φῶς. Τοιαῦτα ποιήματα τιμῶσι πρῶτον καὶ ἐν πρώτῃ τάξει τὸν ποιητὴν ὅστις τὰ ἐκπονεῖ, ἔπειτα δὲ τὸ θέατρον ὅπερ τὰ δέχεται, τὸ ἔτος καθ' ὃ προέχονται, τοὺς ἡθοποιούς αἵτινες τὰ παριστῶσι, καὶ τὸ δῆμόσιον ὅπερ τὰ χειροκροτεῖ. »

(Ἡ ΗΜΕΡΑ).